

Gerards gitaar

© 2026 Wolf Productions
Alle rechten voorbehouden

Voordat je begint

Dit verhaal speelt zich af in de jaren tachtig.

Een tijd zonder internet, zonder smartphones. Er waren nog geen schermen die voortdurend om aandacht vroegen. Wie iemand wilde spreken, belde naar een vaste telefoon en hoopte dat diegene thuis was. Muziek kwam van platen, en je draaide de hele elpee in plaats van losse nummers, omdat alles bij elkaar hoorde.

Op je achttiende het huis uit gaan was vanzelfsprekend. Niet omdat het moest, maar omdat het zo hoorde. Ouders waren strenger, de wereld lag buiten, en daar wilde je naartoe. Er was ruimte — letterlijk en figuurlijk — om te beginnen.

Gerard is achttien. Hij speelt gitaar, zit in een band, en staat op het punt om zijn eigen leven te gaan leiden.

Zijn wereld klinkt als Roxy Music, Bowie, The Stones, Iggy Pop, Frankie Goes to Hollywood, The Sound, Simple Minds, Zappa en Brood.

Gerards gitaar is een verhaal voor wie aan het begin staat van het leven — en voor wie zich herinnert hoe dat was, toen, in die jaren.

*What holds your hope together?
Make sure it's strong enough
'cause when you reach the end of your tether
it's because it wasn't strong enough.*

The Sound
'Winning'

Deel I

Kalme ogen

1 Ellen

Hij streelde met zijn hand haar borsten en keek in haar
wijd open ogen, bruin en groot. Soms waren het kinderoogen,
soms waren ze wijs en volwassen, altijd waren haar pupillen
groot en kalm. Het waren ogen die niet keken, maar zagen.

Nu zagen ze de zijne terwijl zijn hand aarzelend over haar
huid ging.

Wat zou ze denken?

Ze lag op zijn bed, haar haar los op het kussen, naakt tot
aan haar middel omdat hij het dekbed naar beneden had
getrokken.

Twee uur van te voren had hij de verwarming aan gezet.
Zijn kamerdeur was op slot. Niet dat zijn moeder ooit zomaar
binnenkwam, maar Ellen voelde zich anders toch niet gerust.

"Mooi liedje is dit," zei ze.

Het bandje dat opstond had hij ter ere van haar
samengesteld. Twee avonden lang had hij nummers
opgenomen die zijn gevoelens voor haar verwoordden. Drie
daarvan had hij zelf geschreven.

Hij keek naar haar lippen. Het waren volle, lome lippen,
veel ontspannener dan de zijne.

Hij had een strakke, dunne streep als mond.

Zij had haar lippen van louter kalmte altijd een beetje
open.

Hij ging op z'n zij liggen en raakte haar niet meer aan, keek
alleen nog. Als het aan hem lag zou hij uren naar haar borsten
kijken. Ze waren perfect — kunst. Rond, rechtopstaand, de
tepels onschuldige knopjes die vloeiend in haar areola

overgingen. Het was een synthese van onschuld, warmte en schoonheid en het was te veel om te bevatten.

"Soms doet het me bijna pijn om naar jou te kijken, zo mooi vind ik je," zei hij. "Het geeft een machteloos gevoel."

Ellen glimlachte een beetje verbaasd.

"Ik snap dat niet aan jongens. Het zijn toch gewoon maar borsten?"

Ellen was zo normaal! Daar kon hij af en toe niet bij. Hij sprong soms bijna uit elkaar van de gevoelens en zij was zo gewoon. Dat maakte haar voor hem nog specialer. Ze leek zich niet bewust van haar eigen schoonheid en eenvoud.

"Je moet zo gaan spelen," zei ze, naar de klok aan zijn muur kijkend.

Nuchter, dat was ze ook. Praktisch. Dat maakte hem soms onzeker.

Hij zou de hele wereld opgegeven om nog even bij haar te blijven; zij keek naar de klok.

"Oké. . ." zuchtte hij, en wilde uit bed stappen, maar ze trok hem naar zich toe. "Kom nu heel even dicht bij me liggen, zonder te vrijen."

Hij gaf toe en kroop tegen haar aan. Dit wilde zij altijd. Seks leek ze niet echt belangrijk te vinden, maar knuffelen maakte haar volledig tevreden.

"Gerard! Je moet zo spelen!" klonk van beneden de angstige, bezorgde stem van zijn moeder. Die toon van bezorgdheid, daar werd hij soms gek van.

"Ach, popsterren komen altijd te laat," grapte hij drie minuten later tegen Ellen terwijl hij z'n spijkerbroek aantrok.

"Zover ben je nog niet, zei ze. Hij keek hoe ze haar maillot over haar heen trok en moest zich beheersen.

"Het was maar een grapje," zei hij.

"Dat weet ik toch." Ze schudde haar haar naar achteren en pakte het bij elkaar om er een speld in te doen, zich niet bewust van wat dat met hem deed.